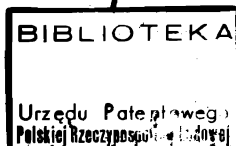

12 czerwca 1930 r.

A61n 5/06

2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 11807.

Kl. 21 g 26.

Franz Kahl
(Berlin, Niemcy)
i Willi Landau
(Berlin, Niemcy).

Przyrząd do nagrzewania i naświetlania błon śluzowych nosa.

Zgłoszono 23 listopada 1927 r.

Udzielono 20 marca 1930 r.

Pierwszeństwo: 24 listopada 1926 r. dla zastrz. 1; 6 lipca 1927 r. dla zastrz. 2 — 4 (Niemcy).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest przyrząd do leczenia błon śluzowych nosa i w przypadku katarów, guzów i tym podobnych schorzeń.

W myśl niniejszego wynalazku uskutecznia się to leczenie zapomocą jednej lub kilku żarówek, albo innych grzejników, które są zasilane prądem elektrycznym bardzo niskiego napięcia i tak są ukształtowane i rozmieszczone, że można je wprowadzać w otwory nosa.

Na rysunkach przedstawiono kilka przykładów wykonania niniejszego wynalazku.

W wykonaniu według fig. 1 cyfra 1 oznacza dwie elektryczne żarówki bardzo

niskiego napięcia, których gruszki są wykonane np. z niebieskiego szkła i otoczone kratami 2 z materiału izolującego ciepło. Lampki 1 osadzone są w oprawkach 3, które przytwierdzone są do ramion 4, połączonych w przegubach 8 z ramionami 5, obracającymi się naokoło wspólnego punktu 9 na końcu wyodrążonej rękojeści 6. Druty 7, doprowadzające prąd, są przepuszczone przez kanał rękojeści 6, a ich wolne końce połączone są z baterją kieszonkową 40.

Gdy używa się lamp z niebieskiego szkła, które jak wiadomo łatwiej przepuszcza promienie ultrafioletowe niż zwykłe

szkło, to na błony śluzowe działa nie tylko ciepło, lecz również promienie ultrafioletowe, wychodzące z rozżarzonego włókna.

W wykonaniu według fig. 2 lampy 10 są osadzone w oprawkach 11, które przytwierdzone są do wolnych końców słabej sprężyny 12, umocowanej swym środkiem na końcu rękojeści 41, przez którą przechodzą przewody 14. Gdy lampom wraz z ich oprawkami i sprężynie nada się położenie, wskazane linjami przerywanymi i lampy wprowadzi się w otwory nosa, to przyrząd dzięki łagodnemu działaniu sprężyny przyciska się do ścianek otworów nosa.

W wykonaniu według fig. 3, lampy 15 osadzone są w oprawkach 16, przytwierdzonych do dwuramiennych dźwigni 18, które mają wspólną oś obrotu 19. Wolne końce tych dźwigni rozstawia sprężyna 20. Gdy się lampy włoży do otworów nosa, to sprężyna przyciska lampy do ścian, dzielącej oba otwory tak, że przyrząd jest na niej zaciśnięty i nie potrzebuje być przytrzymywany ręką.

W wykonaniu według fig. 4 oprawki 24, zaopatrzone w przewody 25 i lampki 26, są osadzone na końcach czopików 23, obracających się w końcach pałaka 21, który nakłada się na nos za pośrednictwem podkładek w postaci np. rurek gumowych 22. Gdy się obie lampy obróci pod prostym kątem do pałaka 21, wprowadzi je w otwory nosa, a następnie pałak 21 podniesie do

góry tak, że on przylgnie do nosa, to przyrząd jest zawieszony na nosie i lamp nie potrzeba podtrzymywać w otworze nosa.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do nagrzewania i naświetlania błon śluzowych nosa, znamienne tem, że dwa grzejniki elektryczne, w rodzaju np. żarówek, są tak osadzone na wspólnej rękojeści zapomocą przegubowych połączeń, że można je równocześnie wsuwać w oba otwory nosa.

2. Odmiana przyrządu według zastrz. 1, znamienna tem, że oba grzejniki są umocowane na końcach sprężyny, dającej się zgiąć w ten sposób, że grzejniki zajmą położenie równoległe względem siebie.

3. Odmiana przyrządu według zastrz. 1, znamienna tem, że grzejniki umieszczone są na końcach dwu dźwigni dwuramiennych, które mają wspólny punkt obrotu i których drugie końce połączone są sprężyną.

4. Odmiana przyrządu według zastrz. 1, znamienna tem, że grzejniki są osadzone na trzpieniach, obracających się w końcach pałaka, który można założyć na nos na wzór binokli.

Franz Kahl.

Willi Landau.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

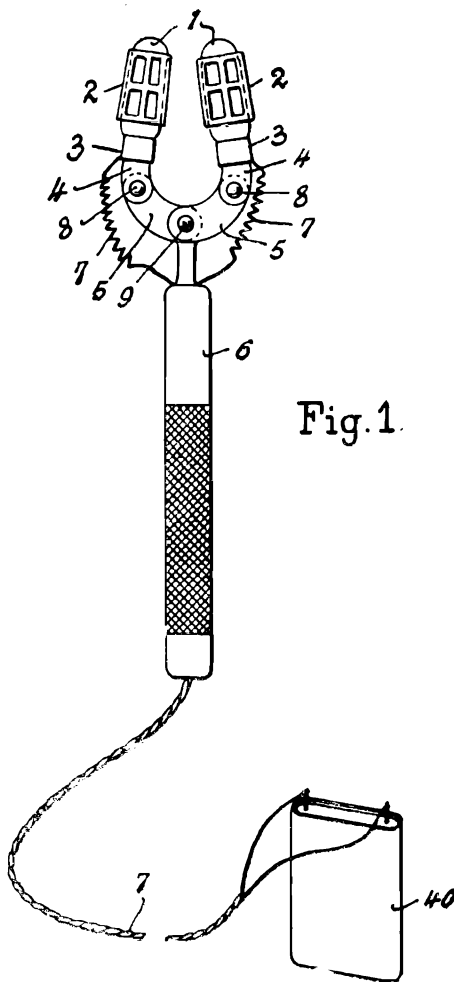

Fig. 1.

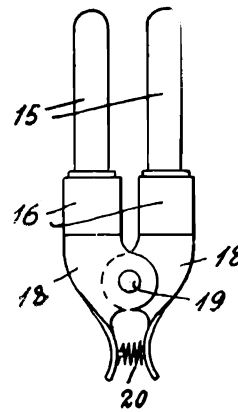

Fig. 3.

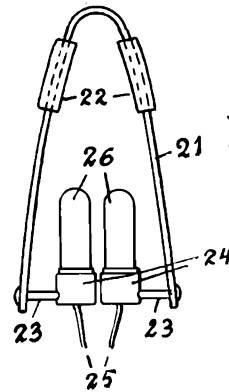

Fig. 4.

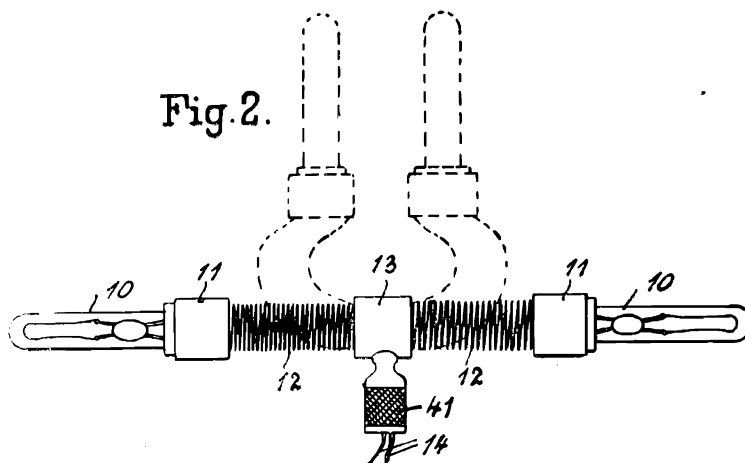

Fig. 2.